Tunc deſtructo antixp̄o manifeſte. In-
noteſcꝫ regnū eternū et dominiū xp̄i
ſine fine pacificum peribūt aūt antixp̄ſ
et cōplices ſui pagani iudei heretici et fal-
ſi xp̄iani de terra illius .i. de regno quo
ſoli beati ꝑfruunt.
In quo Deſideriū iuſtoꝝ exaudiuit
dominꝰ ardorē vero deſiderij eorū
ad participandum beatitudinem tuam
intellexit clemētia tua
Judicare ergo pro populo chri-
ano humili qui erit in fine mundi pro
eo ferendo ſententiam ſic vt nō appōat
magnificare ſe ſuper terrā ſuperbꝰ
ille antixp̄s vt fecit qui erit purus homo
non deus licet a demone poſſeſſꝰ oſtēdet
ſe tanq̄ꝫ ſit deus.
Pſalmus decimus in quo do-
cet reſiſtere hereticis qui fideles
nituntur in ſuam prauitatem con-
uertere.
Vox eccleſie
IN domiō con-
fido tenens eius fidem. qui ē
mons in vertice montiū quo-
modo ergo vos o heretici dicitis anīe
mee trāſmigra ad nos qui ſumꝰ per
excellentiam ſicut mons altus ſcientia et
vita O heretici petitis a me tranſire de vi-
tate ad falſitatem a luce ad tenebraſ here-
tice prauitatis. hoc ego non faciam quia
ſi ſic hoc facerem ero ſicut paſſer inſta-
bilis ⁊ vagus qui ad nequiſſimas predi-
cationes leuitate inconſtantiſ animi trāſ-
fertur.
Ideo autem in domino cōfido Quoni-
am peccatores ſcꝫ heretici intēderūt
potētiā verboſitatis ſue parauerūt in-
ſidioſe verba venenoſa et acutas ſē-
tētias. quas de ſcripturis ſanctis iuxta
voluntatem ſuam detorquent vt ambi-
guis et obſcuris ſentētijs vulne-
rēt aīas ſimpliciū O domīe Intel-
lectū verum et ſanum legis tue quem de
ſcripturis ſanctis per ſanctos tuoſ docto-
res eccleſie exponēdo perfecte edidiſti he-
retici male exponendo peruerterūt et
deſtruxerūt quātū in eis fuit qui falſis
interpretationibus ſcripturas ſanctas la-
cerare moliuntur conuertentes in quorū-
dam necem que a domino prolata ſūt ad
ſalutem iuſtus aūt ſcꝫ xp̄s quid faciet
reſpondetur ꝙ reddet bona bonis et ma-
la malis.
Dominus enim facit fideles ſuos bo-
nos tēplū ſuū inhabitando in eis ꝑ gra-
tiam et inhabitando ſanctificat ⁊ celeſtes
efficit in quibuſ ipſe ſedet Oculi
eius ī populū chriſtianū reſpiciūt
et miſerando et ad ipſum protegendum
et oculi eiꝰ ſcrutantur actus et cogita-
tiones filioꝝ hominū
Dominꝰ ſcrutatur ⁊ inq̄rit iuſtū actꝰ
eius inquirendo et hoc ad remunerandū
impiorum autem ad puniēdum qui di-
ligit iniquitatē odit aīam ſuaꝫ q̄a
ei eterna ſupplicia ꝑparat.
Propheta ꝺ pena malorum ait Pluet
ſuper peccatores laqueos indiſſolu-
biles penarum quia eterne erunt pene eo-
rum ignis inextinguibilis fetor intole-
rabilis remorſꝰ conſcientie inceſſabilis.
et he pene pars calicis eorū menſura-
buntur iuxta modum et menſuram me-
ritorum eoꝝ.
Et hoc faciet dominus Quia iuſtꝰ eſt
et iuſticias dilexit vnumquēq; ſcḋm p-
priū opus iudicans et equitatem vi-
dit vultꝰ eiꝰ vt iuſtis premia peccatori-
bus penas tribuat ꝯdignas.
Pſalmꝰ. XI. in quo propheta
petit a malis huius mūdi liberari.
SAluū me fac do-
mine a mūdi maliſ ⁊ piculiſ. q-
niam ī aliq̄ alio nō eſt ſalꝰ. ido
timentē et exclamantē exaudi quoniā
defecit ſanctitas in hominibuſ pauci
ſancti ſūt inter tot malos quoniā dimi-
nute ſunt veritates. ſcꝫ vite ⁊ doctrie
et iuſticie a filijs hominū Vere diminu-

te ſunt veritates a filijs hominum. quia
Vana ſcz falſa locuti ſūt vnuſqſqz
ad decipiendū ſuum proximuz labia
doloſa exiſtentes q̄a garrula ad oblatrā-
dum ⁊ doloſi ad decipiendum ⁊ vere do
loſi ſunt. quia duplici corde locuti ſūt
aliud dicentes et aliud in corde retinētes
Diſperdat domin⁹ vniuerſa labia
doloſa vt iudeorum q̄ doloſe ⁊ fraudu-
lenter loquūtur de xp̄o et hereticorum et
liguā magniloquā arrogantez ⁊ extol
lentē ſe vt eſt ſuperborum. ipocritarum ⁊
vanorū philoſophantiū. Qui ſcz philoſo
phi dixerunt linguā noſtrā magni-
ficabimus loquacitate ſe extollentes et
de poteſtate labiorum ſe iactātes dicētes.
labia noſtra facundia noſtra ſententie
quas proferimus noſtro īgenio ⁊ ſtudio
habite ſunt. doctores ex nobiſipſis ha-
bemus non aliunde quis noſter do
minus eſt. a q̄ predicta vt a dn̄o cogno
ſcamus et cui⁹ legi nos ſubijciamur. qua
ſi diceret. nullus. Quia mala predicta
faciūt dicit deus pater. Propter miſe
riā tollendam quā ſuſtinent iuſti et ge
mitum eorū nūc tempore gratie ne di
utina tribulatione grauent apparebo ī
filio meo incarnato qd̄ ante in priori ſecu
lo non feci. Ponā in ieſu filio meo
conſolationem pauperum et poten
ter et efficaciter āgā omnia per euz
genus humanuz liberando. itaqz nihil ei
reſiſtet.
Et hec certiſſime euenient quia. Eloquiā
domini eloquia caſta ſūt nulla adul
terina falſitate corrupta. pulcra pura ⁊ ra
ta ſicut argētū examiatū purgatuz
multipliciter ab oī terrena cōmixtione
et ideo certiſſima habenda ſunt.
Quia talia ſūt eloq̄a tua. Tu dn̄e p cer-
to ſeruab nos h in pn̄ti. et ab hoſtib⁹ p
tegēdo per grām et cuſtodies nos li-
berando ab omni generatione malorū ī
futuruz p gl̄iaz. Tu dn̄e ſeruabis nos ſz
Impij qui ſunt abſqz pietate religionis
in deū ⁊ cōpaſſionis in primū in circuī

tu viciorū ābulāt n̄ pertingētes ad medi
um v̄tutis ⁊ ideo nunq̄z ad rectā pn̄t ſemi
tam puenire. ⁊ p cōſequēs puenire neque
unt ad req̄em beatā ſecūdū altitudinē
autē conſilij tui qd̄ eſt incōprehēſibile mľ
tiplicaſti electos tuos in virtutibus
p quas eos facis ad p̄ticipādā beatitudi
nem tuā puenire.
Pſalm⁹. XII. in quo de deſide
rio ſactorū patrū ad aduētū xp̄i
Propheta in perſona iuſtorum
Vſquequo do-
mīe obliuiſceris me pre-
ſētiā incarnationis differen
do nunquid h erit finaliter vſq̄ q̄ p̄-
ſentiā filij tui tādiu deſideratā abſcōdiſ
a me. Quādiu ponā cōſilia ī ani
ma mea tractās et ꝯſiderans qn̄ venies
quādiu hanc afflictionis ⁊ ineſtimabilis
anxietatis magnitudinē patiar ꝯtinue ex
dilatione aduent⁹ tui. Vſq̄q exal
tabitur et gl̄iabit inimic⁹ me⁹ dyabo-
lus ſuper me ꝙ totū gen⁹ hūanū habeat
captiuū reſpice mitte quē miſſur⁹ es et
exaudi me cito ne dilatione diutina to
t⁹ mūd⁹ rapt⁹ erroribꝰ pereat dn̄e deus
me⁹ cui⁹ ego ſū hu⁹ et creatura. Illumi-
na oculos meos lumine tue ꝯſolatio
nis ne vnq̄z obdormiā ī morte mor
talis culpe ne qn̄ dicat inſultādo inimi
cus me⁹. ſ. dyabol⁹ preualui aduerſ⁹
eū. Qui tribulāt me. ſ. dyabol⁹ ⁊ an
geli eius exultabūt ſi motus fuero
a ſtabilitate fidei et a caritate tua ego āt
non in iuſticia mea ſed ī miſericordia
tua ſperaui ab his tribulationibꝰ liberari
Non tantū ſperauit ſed Exultauit
cor meuz leticia interiori in ſalutari
tuo. ſcz xp̄o quē et ſi carnalibus oculis nō
videā. Interioribꝰ tn̄ oculis fide intueor
ſaluatorem omniū eſſe venturū. ⁊ ideo cā
tabo domino mente et voce qui bona
tādiu deſiderata ⁊ promiſſa certi ſime tri
buet mihi et pſallā bonis opibus ad
laudē nōis tui altiſſime.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf